

Самодива, само юда :
Ой та тебе Данъ войвода,
Не сжмь дошла да отсѣдамъ,
Да отсѣдамъ да присѣдамъ ;
Нъ сжмь дошла да тя пытамъ :
Чула сжмь тя и разбрала,
Много държишь държавише,
По се поле чести села,
По край Дунавъ сѣ полянки ?
Отговаря Данъ войвода :
Ой та тебе Самодиво,
Самодиво, само юдо,
Имамъ си ги неотричамъ,
Неотричамъ, държж си ги,
И теби сжмь дѣлъ оставилъ
По се поле, се ширине,
По се воде се дълбине,
По се небе се вышине.
(отъ Сбор. Н. Генчева).

ЦАРЬ И РАДА.

Царь Ради думаше :
Много ли, Радо, имане имашъ ?
Рада царю отговаря :
Ой та тебя, царю,
Мойто имане е безбройно,
Безбройно ощи безкрайно !
Стока-та ми четъ нѣма
Имане-то ми гледъ нѣма.
(отъ сб. Кострова)

20. ЗАГУБЕНЪ СЕЛАЧЬ.

Единъ селачь, кѣту си тръсялъ загубенъ-тж колибжъ
въ единъ буржъ съ сильны вѣтрове и снѣгъ, загубися въ
сжщи-тѣ си нивя и незнаяше на кждѣ да иди. Той често ся
спира и гледа за пѣтъ ; нъ не вижда ни пѣтъ, ни рѣ-